

SIKKERHED

OG GODT ARBEJDSMILJØ VED REDNINGSDYKNING OG OVERFLADEREDNING

Branchevejledning for redningsdykning

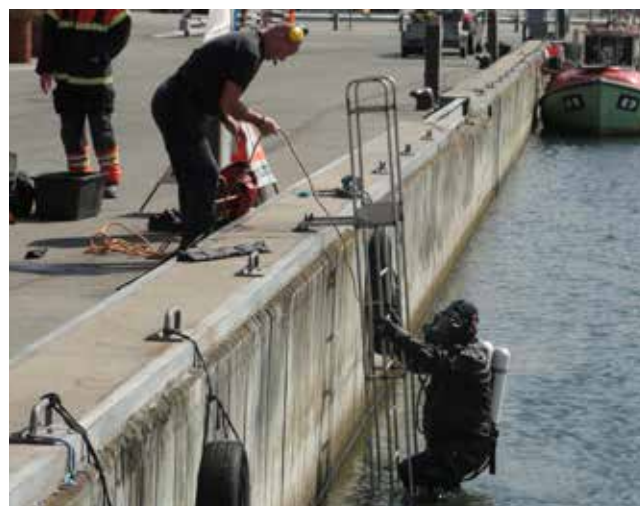
Denne branchevejledning er udarbejdet af brancheudvalget for brand og redning for at understøtte, at redningsdykkere i de danske redningsberedskaber kan udføre akutte redningsopgaver sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt.

Brancheudvalget for brand og redning er et udvalg under BAU transport og engros - en del af BFA transport, service, turisme og jord til bord (tidligere BAR transport og engros).

Søfartsstyrelsen har haft branchevejledningen til gennemsyn og finder, at indholdet i den er i overensstemmelse med gældende dykkerlovgivning. Søfartsstyrelsen gør opmærksom på at vejledningen ikke er fuldstændig og henviser til den til enhver tid gældende lovgivning på området.

Indhold

Definition	1
Uddannelse	1
Dykkerassistent	2
Dykkerleder	2
Medhjælpere	2
Sikkerhed	3
Kompetenceforhold	5
Dykkerens sundhedsmæssige og fysiske tilstand	6
Det psykiske arbejdsmiljø	7
Øvelser	9
Dykkermateriel	10
Henvisninger og referencer	12
Overfladeredning for brand- og redningsbranchen	14

Arbejdstilsynet har haft BFA-vejledningen til gennemsyn og finder, at det indhold, herunder tekst og billeder, der knytter sig til arbejdsmiljøforhold, opfylder de krav, der følger af arbejdsmiljølovgivningen. Arbejdstilsynet har alene vurderet vejledningen, som den foreligger, og gør opmærksom på, at der kan være arbejdsmiljøproblemstillinger og -krav, der ikke er behandlet i vejledningen.

Arbejdstilsynet har ikke vurderet siderne 0-13, da det ikke er Arbejdstilsynets myndighedsområde. Arbejdstilsynet har gennemgået vejledningen i overensstemmelse med regler og praksis pr. september 2018.

Definition

Redningsdykning har alene til formål at redde liv og sikre miljø og værdier.

Uddannelse

Redningsdykker er et efteruddannelseskursus for erhvervsdykkere, der arbejder i beredskabet og som efterfølgende skal indgå i et udrykningsberedskab som redningsdykker. Det er en fordel, at erhvervsdykkeren i forvejen har udrykningserfaring.

For at blive optaget på redningsdykkerkursus skal man have et gyldigt erhvervsdykkerbevis som SCUBA-erhvervsdykker eller overfladeforsynet erhvervsdykker, jf. bekendtgørelse om dykkeruddannelsen nr. 1393.

Uddannelsen er udviklet i samarbejde med Foreningen af Beredskabschefer i Danmark, Søværnets Dykkerskole samt AMU og er godkendt af Søfartsstyrelsen.

Efter gennemført kursus stempeler Søfartsstyrelsen erhvervsdykkerbeviset, så det også gælder til redningsdykning. Kurset foregår så vidt muligt ved - og i samarbejde med - de arbejdssteder, hvor deltagerne er ansat.

Regler om dykkeruddannelser findes i bkg. om dykkeruddannelser nr. 1393 af 12 december 2013

Dykkerassistent

Godkendt dykkerassistentkursus er et krav, hvis ikke der er tale om en erhvervsdykker med gyldigt bevis. Dykkerassistenten skal have gyldigt bevis i dykkerrelateret førstehjælp.

Dykkerleder

Dykkerlederuddannelsen er et krav ved opgaver, hvor der dykkes på skift af tre eller flere dykkere. Dykkerlederuddannelse er et krav til dykkere, der er uddannet som erhvervsdykkere efter 1. januar 2011. Dykkerlederuddannelsen afholdes lokalt og på baggrund af typen af forekommende operative opgaver, samt erfaringsniveauet hos den enkelte

dykker. Søfartsstyrelsen udsteder ikke certifikater på dykkerlederuddannelsen.

Der henvises i øvrigt til bestemmelser i reglerne om dykkerarbejdets sikre udførelse § 11 stk. 2, 4, 5.

Medhjælpere

Dykkerrelateret førstehjælp anbefales gennemgået og regelmæssigt vedligeholdt i praksis hver 24 måned eller tilsvarende lokalt tilrettelagt uddannelse.

Kursus i dykkerrelateret førstehjælp skal være godkendt af Søfartsstyrelsen. Underviser i dykkerrelateret førstehjælp skal være godkendt af Søfartsstyrelsen

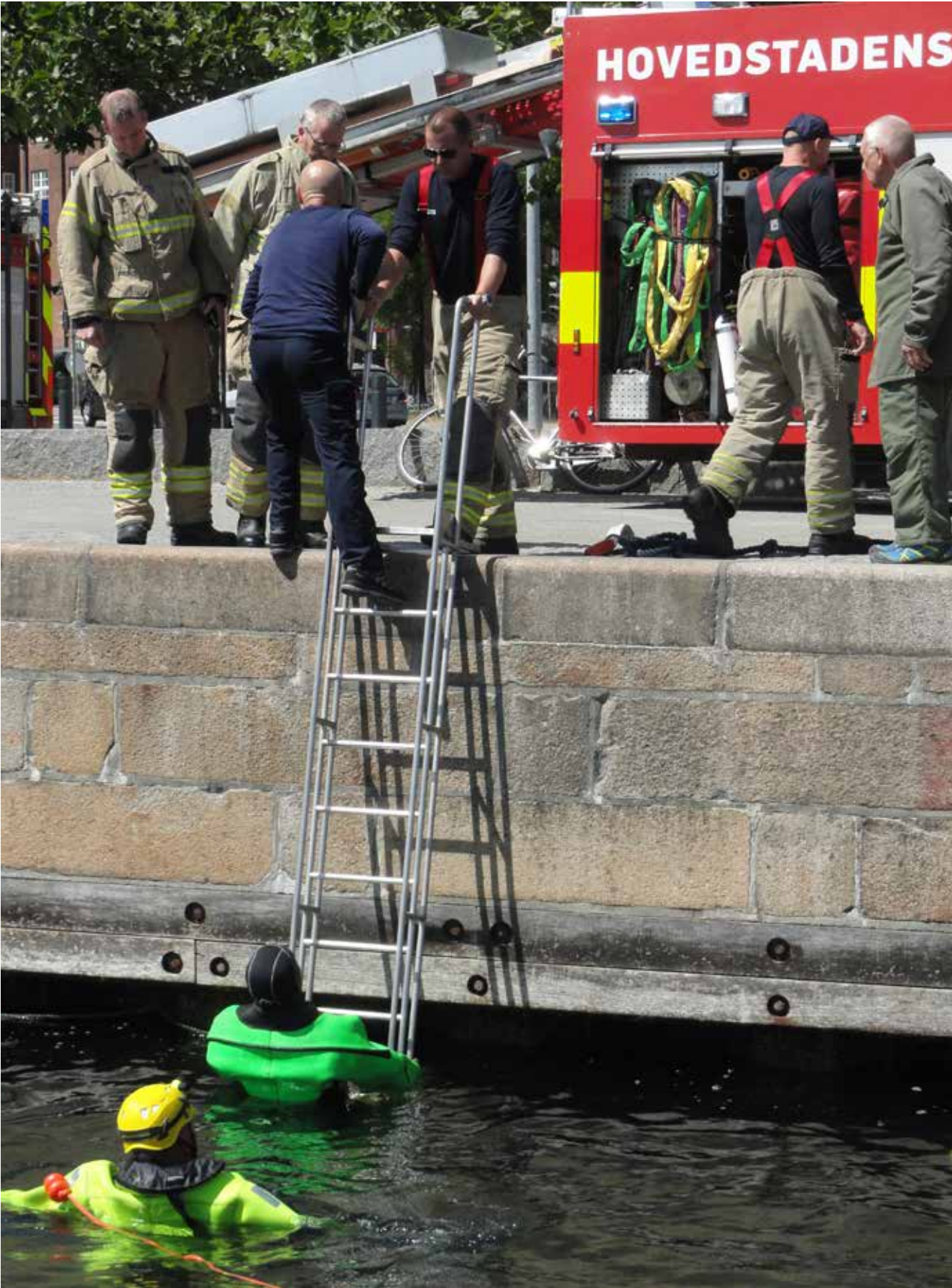

Sikkerhed

Jævnfør dykkerloven består et dykkerhold/team minimum af én dykker, én dykkerassistent og én dykkermedhjælper.

Regler om sikker dykning er fastsat i bkg. om dykkerarbejdets sikre udførelse nr. 1395 af 12. december 2013

Kompetenceforhold

Det er alene dykkeren, der i samråd med dykkerholdet har beslutningskompetencen til at vurdere om, det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt at påbegynde en dykning. Uagtet af ovenstående er det arbejdsgivers overordnede ansvar, at dykning foretages sikkerhedsmæssigt og sundhedsmæssigt forsvarligt, og arbejdsgiver/arbejdsleder skal standse eller afbryde redningsdykning, når denne finder, at dykningen ikke kan udføres sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Dykker såvel som mandskab på land skal løbende udføre en risikovurdering under indsatsen, således at alle indsatser udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Det kan ikke pålægges en dykker at dykke, hvis denne føler sig utilpas, utryk eller på anden måde ikke er i stand til at gennemføre dykningen på sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarlig måde.

Det fremgår af reglerne om dykkerarbejdets sikre udførelse i § 19, at ved dykning under særligt vanskelige eller risikobetonede forhold skal der være en reservedykker samt en reservedykkerassistent (standby dykkerteam) klar til øjeblikkelig undsætning, eller der skal foretages andre lige så hensigtsmæssige sikkerhedsforanstaltninger, som skal

godkendes af den dykker, der skal forestå dykningen. Vanskelige forhold kan f.eks. være dykning i overdækkede kanaler, rør, vanskeligt tilgængelige vrage eller tilsvarende.

Det afhænger derfor af den specifikke opgave og risikovurdering (situationsbedømmelsen), hvorvidt der skal være et standby dykkerteam tilstede, inden en redningsdykker påbegynder et redningsdyk. Såfremt der ikke medsendes standby dykkerteam ved en alarm, vil der være redningsopgaver, som det ikke er sikkerhedsmæssigt forsvarligt at iværksætte, før et standby dykkerteam er fremme på skadestedet.

Dykkerens sundhedsmæssige og fysiske tilstand

Dykkere skal til en mindre lægeundersøgelse hvert år og en større hvert 5. år, dog skal erhvervsdykkere fra det 50. år have en større undersøgelse hvert 2. år. Ved lægeundersøgelse skal dykkeren være fundet egnet til dykkerarbejde af en dykkerlæge udpeget af Søfartsstyrelsen. Dykkeren skal til enhver tid kunne forevise et godkendt dykkerbevis

fra en dykkerlæge udpeget af Søfartsstyrelsen. Desuden så skal dykkeren ved enhver dykning være i såvel både fysisk og psykisk balance, at det er forsvarligt at udføre redningsdykning. Ligeledes må dykkeren ikke være påvirket af nogen form for rusmiddel, medicin eller alkohol under dykning. Medicinindtag skal ske i samråd med dykkerlægen.

Reglerne om lægeundersøgelse findes i bkg. om lægeundersøgelse af dykkere nr. 476 af 17. juni 1999

Det psykiske arbejdsmiljø

Som redningsdykker skal man forvente at blive udsat for belastende påvirkninger af såvel fysisk som psykisk karakter.

En redningsdykker må være forberedt på de psykiske belastninger, der kan følge med opgaven ved det næste udkald.

Det er derfor vigtigt at være i balance med sig selv, og at man er tryk ved det mandskab, der skal hjælpe og assistere under indsatsen. Desuden er det af stor vigtighed, at dykkeren har stor erfaring i brugen af eget udstyr samt er bevidst om, at udstyret er fuldt funktionsdygtigt under indsatsen.

Det er også vigtigt efter en voldsom oplevelse at

analysere forløbet af hændelsen. Der skal derfor være mulighed for at gennemføre en defusing (aflastningssamtale) sammen med dem, man har løst opgaven med. Der kan også opstå behov for en senere debriefing, hvis situationen ikke har kunnet løses gennem aflastningssamtaler, eksempelvis via kollegastøtteordning.

En vigtig forudsætning for at undgå eller mindske de psykiske belastninger, der kan opstå som redningsdykker er, at man gennemfører realistiske øvelser og træner redningsdykning under vanskelige forhold f.eks. natdykninger, dykning under is og eftersøgninger under tidspres.

Øvelser

For at vedligeholde dykkerrutinerne og dykkeruddannelsen bør der være mulighed for minimum en – to øvelsesdykninger (rutinedykning) pr. måned.

Redningsdykkere bør hvert år gennemføre dykninger af varighed på mindst 300 dykkerminutter i alt årligt.

Øvelsesdykningerne bør som udgangspunkt omhandle de scenarier/situationer en redningsdykker kan komme ud for i det nærområde, hvor dykkeren er tjenstgørende.

Redningsberedskabet bør i øvrigt overveje regelmæssig involvering af andre relevante personalegrupper i øvelsesaktiviteter, der relateres til dykkerarbejde for at opnå fornødent kendskab til dykkerarbejde som helhed.

Følgende scenarier bør indgå i øvelsesdykning

- Optagning af person (brug af knudetov, dykkerlejder m.m.)
- Dykning i trange forhold (overdækkede kanaler, rør, vrage eller tilsvarende)
- Natdykning
- Isdykning
- Udtagning af person i bil
- Eftersøgning (paravane, cirkel m.m.)
- Octopussystem
- Bjærgning af bevidstløs person fra bunden
- Anhugningspunkter på køretøjer
- Dykkertabeller
- Dykning fra opankret båd i strømfyldt vand
- Gennemgang af alt udstyr som dykkerenheden råder over

De enkelte redningsberedskaber har ansvaret for, at der etableres et system for egenkontrol til drift og vedligeholdelse af dykkermateriel. Systemet skal være godkendt af Søfartsstyrelsen. Søfartsstyrelsen skal syne dykkerudrustningerne inden disse tages i brug.

Dykkerudstyret skal efterses regelmæssigt og efter hver gang, det har været i brug.

Udover ovennævnte skal oppakning på redningskøretøj minimum indeholde førstehjælps- og genoplivningsudstyr med tilstrækkelig ilt til første-

hjælp ved dykkerskader samt de af Søfartsstyrelsen godkendte dykke-, dekompressions- og behandlingstabeller. Endvidere materiel af sådan art og udformning at dykkeren let og sikkert kan komme i og op af vandet samt udstyr til at bjærge en bevidstløs dykker sikkert op af vandet. Endvidere skal signalfigurer til synlig markering for dykning være indeholdt i oppakningen.

Henvisninger og referencer

Søfartsstyrelsen

- Bekendtgørelse af lov om dykkerarbejde og dykkermateriel m.v. 69 af 17 januar 2014
- Bekendtgørelse om dykkerarbejdets sikre udførelse nr. 1395 af 12. december 2013
- Bekendtgørelse om dykkermateriel nr. 1394 af 13. december 2013
- Bekendtgørelse om dykkeruddannelser nr. 1393 af 12 december 2013
- Bekendtgørelse om lægeundersøgelse af dykkere nr. 476 af 17. juni 1999

Arbejdstilsynet

- Beskæftigelsesministeriets lovbekendtgørelse om arbejdsmiljø nr. 1084 af 19. september 2017 med senere ændringer
- Lov om brug af helbredsoplysninger mv. på arbejdsmarkedet nr. 286 af 24. april 1996
- Arbejdsmiljøvejviser Politi, beredskab og fængsler nr. 21 – 2. Udgave 2009 - 2013

BAU transport og engros

- Branchevejledning Sikkerhed og godt arbejdsmiljø ved redningsdykning og overfladeredning.
- Branchevejledning Sikkerhed ved sejlads med redningsbåde

Branchevejledning overfladeredning for brand- og redningsbranchen

Formålet med denne branchevejledning er at forebygge ulykker og sygdom i forbindelse med overfladeredning, så opgaven kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Det er altid arbejdsgivers pligt, at arbejdet kan foregå sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Vejledningen er udarbejdet af brancheudvalget for brand og redning under BAU transport og engros -en del af BFA transport, service, turisme og jord til bord.

Vejledningen har været forlagt Beredskabsstyrelsen, hvis redningsberedskabsfaglige bemærkninger er indarbejdet i teksten.

Søfartsstyrelsen har været kontaktet for forståelse af forskellen mellem erhvervsdykning og overfladeredning, samt hvor den eventuelle lovgivning dækker. Søfartsstyrelsen har haft vejledningen til gennemlæsning og finder, at ordlyden inden for det pågældende område er i overensstemmelse med reglerne.

Indhold

Definition	15
Opgaver	16
Uddannelse	17
Beskyttet farvand	19
Kystredning åbent farvand	19
Personligt beskyttelsesudstyr	19
Optagelse af tilskadekomne	20
Redningsmidler	20
Egen sikkerhed	20
Underbeklædning	23
Øvelser	23
Henvisning og referencer	24

Arbejdstilsynet har haft BFA-vejledningen til gennemsyn og finder, at det indhold, herunder tekst og billeder, der knytter sig til arbejdsmiljøforhold, opfylder de krav, der følger af arbejdsmiljølovgivningen. Arbejdstilsynet har alene vurderet vejledningen, som den foreligger, og gør opmærksom på, at der kan være arbejdsmiljøproblemstillinger og -krav, der ikke er behandlet i vejledningen.

Arbejdstilsynet har ikke vurderet siderne 0-13, da det ikke er Arbejdstilsynets myndighedsområde. Arbejdstilsynet har gennemgået vejledningen i overensstemmelse med regler og praksis pr. september 2018.

Definition

En overfladeredder er en brandmand eller redder der er uddannet og særligt trænet i at varetage en lang række redningsopgaver på og i vandet ved eksempelvis:

- Drukneulykke
- Kæntrede både
- Personer i havsnød
- Personer der er gået igennem isen (isredning)
- Eftersøgning af personer/genstande fra overfladen
- Dyreredning
- Assistance til andre myndigheder

En overfladeredder skal være fuldt fortrolig med sit udstyr, sit materiale og de opgaver, der må forventes.

Anskaffer beredskabet mere eller nyt udstyr, f.eks. flåde eller båd, eller andet nyt materiel end det, der er beskrevet i denne branchevejledning, er det vigtigt, at dette indarbejdes i og vedligeholdes i overfladeredderens kompetencer. Eventuelle branchevejledninger for disse områder skal følges.

En overfladeredder skal kunne samarbejde med de andre beredskabsaktører på og i vandet.

Overfladeredning er ikke at betragte som redningsdykning og er dermed ikke underlagt lov og bekendtgørelse omhandlende dette.

Opgaver

En overfladeredder udfører rednings- og bjærgningsopgaver af mennesker, dyr og værdier fra overfladen af vandet. En overfladeredders arbejdsopgave er derfor i overfladen med brug af det udstyr, der er beskrevet i denne vejledning.

En overfladeredder vil ved redning af personer i vandet typisk kun kunne redde en person af gangen, med mindre der medbringes en flåde eller lignende. Er der flere personer i vandet, skal opga-

vefordelingen aftales med indsatslederen/holdlederen før indsættelsen. Indsatslederen/holdlederen er altid den øverste ansvarlige for sikkerheden og opgaveløsningen.

En overfladeredder må godt svømme under overfladen dog ikke med brug af luftkilde eller lignende, da det ellers vil være at betragte som redningsdykning.

Uddannelse

Arbejdsgiver skal i samarbejde med medarbejderen sikre sig, at den, der ønsker at blive uddannet til overfladeredder, bliver klar over, hvilke nye udfordringer der kan ligge i denne opgave.

Da det at arbejde i vand for mange er et nyt område, anbefales det, at der afsættes tid til vandtilvænnning inden uddannelsesstart. Ligeledes anbefales det, at arbejdsgiver sikrer sig, at brandmanden eller redderen kan arbejde i vand inden uddannelsesstart.

Arbejdsgiver skal sikre sig, at overfladeredderen bliver uddannet, og at uddannelsen vedligeholdes gennem træning, specielt når der opstår nye arbejdsopgaver.

At udføre overfladeredning kan være en stor be-

lastning - dels den fysiske belastning og det psykiske pres ved eftersøgninger, samt ydre forhold som temperatur, vind, strøm og bølger.

Uddannelsen anbefales gennemført som teori og praktikundervisning. Den praktiske del skal afspejle den teoretiske del. I uddannelsen skal der være fokus på, om overfladeredderen skal arbejde i beskyttet farvand (havne, søer, moser, vandløb mm.) og/eller åbent farvand/hav. Ligeledes skal det lokale miljø inddrages i uddannelsen, samt de til rådighed værende redningsmidler. Råder beredskabet eller samarbejder beredskabet med andre aktører indenfor for redning på eller i vand, skal dette tages med i uddannelsen. Der henvises i øvrigt til andre BAU vejledninger omhandlende disse emner. (Se henvisninger og referencer.)

Beskyttet farvand

Uddannelsen skal som minimum indeholde følgende:

- Indledning
- Vandtilvænning
- Opgaver
- Sikkerhed for overfladeredderen i søer, moser og vandløb, havne samt åbent hav
- Udstyr og vedligeholdelse
- Lokale procedurer og redningsudstyr
- Indsættelse af overfladeredder
- Lineholder
- Optagelsesudstyr
- Ergonomi ifm. håndtering af tilskadekomne
- Paniske tilskadekomne
- Bjærgning
- Hygiejne (mors, dyr mm.)
- Nødprocedure
- Andre aktører på et skadested, redningsdykere, bådførere og helikopter
- Vejrforhold i forhold til indsatsen
- Eftersøgnings mønster

Kystredning åbent farvand

Ud over det nævnte minimumsindhold bør en overfladeredder, der skal fungere i åbent farvand, som minimum yderligere have modtaget undervisning i følgende:

- Arbejde i åbent vand
- Arbejde ud fra redningsbåde
- Optagelsesudstyr
- Ergonomi ved håndtering af tilskadekomne
- Sikkerhed for overfladeredderen ved indsats i åbent farvand herunder kæntringer
- Nødprocedure
- Andre aktører på et skadested, redningsdykere, bådførere og helikopter
- Vejrforhold

Efter gennemført uddannelse skal overfladeredderen have erhvervet sig en sådan viden og færdigheder, at brandmanden eller redderen kan fungere og udføre opgaver som overfladeredder på en sikker og forsvarlig måde.

Personligt beskyttelsesudstyr

En overfladeredders udstyr bør som minimum bestå af:

- Tørdragt
- Handsker
- Hætte
- Redningsvest
- Svømmefinner
- Dykkerbrille
- Snorkel
- Kniv
- Lygte
- Kommunikationsmidler
- Udstyr til isredning

Overfladeredderen skal være markeret med reflekser og eller anden form for lys, der gør, at han tydeligt kan ses i mørke. Dertil skal overfladeredderen have mulighed for at have en redningsline fastgjort på sig.

På steder hvor det giver mening at advisere anden trafik på vandet, anbefales det, at der er et flag alfa, megafon og ved mørke lygter til advisering af andre om, at der er en overfladeredder i vandet f.eks. ved hjælp af et afviserfartøj.

Optagelse af tilskadekomne

Der findes mange måder at optage en tilskadekomne på. Metoderne skelner mellem den akutte fase, hvor liv er i fare, og den ikke akutte fase. Det vil altid være at foretrække, at man benytter slæbesteder på havneområder eller lignende til optagelse af en tilskadekomne.

Ved steder hvor dette ikke er muligt kan forskellige værktøjer og metoder anvendes. Følgende er eksempler på metoder der kan anvendes.

Redningsmidler

- Redningsline
- Kasteline til tilskadekomne
- Redningskrans eller lignende flydemiddel
- Knudetov med lejder
- Skalbare og redningsstige/lift
- Løftenet
- Ved brug af sådanne værktøjer er det vigtigt, at ergonomi samt sikkerhed vurderes før brug.

Egen sikkerhed

Arbejdet for overfladeredderen skal tilrettelægges i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelse om arbejdets udførelse. Det skal sikres, at overfladeredderen er fortrolig og bevidst om, hvilken form for situationer og opgaver denne kan udsættes for. En vigtig erkendelse i overfladeredderens uddannelse er, at den enkelte kender sine egne begrænsninger. Overfladeredderen skal være bevidst om egne risici, specielt da indsatsen nogle gange vil være en én mands opgave, og brandfolks normale opgaveløsning altid indeholder to brandmænd. Redningsberedskabet skal udarbejde en redningsplan med procedure for redning af overfladeredder i nød. Det rette genoplivningsudstyr, som hjertestarter og genoplivningskuffert, skal være tilstede under en hver form for overfladeredning. Indsatsleder/holdleder skal under indsatser til stadighed overvåge overfladeredderens arbejde og kommer denne i nød, skal beredskabet have planer for redning af denne.

Det afhænger af den specifikke opgave og risikovurdering (situationsbedømmelse), hvorvidt der skal være en standby overfladeredder tilstede, inden en overfladeredning påbegyndes. Overfladeredderen såvel som indsatsleder/holdleder på land skal løbende udføre en risikovurdering under indsats, så alle indsatser udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Et overfladeredderhold bestående

af minimum to overfladereddere kan godt agere standby overfladereddere for hinanden, såfremt det vurderes sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Under indsats i mørke skal der være en lyskilde til rådighed - både til overfladereddere samt til at dirigere overfladereddere. Det anbefales, at overfladereddere benytter en redningsline på maksimalt 100 meter under indsats. Det er ud fra en konkret risikovurdering, om redningslinen skal benyttes.

Bruges redningsline under indsats anbefales det, at lineholderen - brandmanden på land - er uddannet som overfladeredder. Kommunikation mellem overfladereddere og lineholderen skal trænes og aftales før indsættelse af overfladereddere. Lineholderen skal til stadighed have kontakt med overfladereddere under indsats.

Skal der afviges i det personlige udstyr under overfladeredning, skal det ske i samarbejde med indsatslederen/holdlederen. Hvis eksempelvis hætte ikke er nødvendig på grund af sommervarme, skal det afklares mellem arbejdsleder/holdleder og overfladeredder, før opgaven påbegyndes.

Ved indsættelse af en overfladeredder skal overfladereddere ikke arbejde mere end 100 meter fra land, redningsbåd, flåde eller lignende.

Underbeklædning

Da der er risiko for, at overfladeredderen bliver underafkølet er det vigtigt, at overfladeredderen ifører og bærer underbeklædning passende til årstiden og opgaven. Underbeklædningen bør være svedtransporterende og –absorberende.

Øvelser

For at kunne vedligeholde rutinen som overfladeredder anbefales det, at en overfladeredder skal have mulighed for regelmæssigvis at øve svømning samt procedure for og med det materiale, som beredskabet har anskaffet til overfladeredning.

Øvelsessvømning bør som udgangspunkt omhandle situationer, som en overfladeredder kan komme ud for.

Det anbefales, at redningsberedskabet overvejer regelmæssig involvering af andre relevante aktører i øvelsesaktiviteter.

Henvisninger og referencer

Arbejdstilsynet

- Arbejdstilsynets bekendtgørelse om arbejdets udførelse nr. 559 af 17. juni 2004 med senere ændringer

BAU transport og engros

- Branchevejledning Sikkerhed og godt arbejdsmiljø ved redningsdykning og overfladeredning
- Branchevejledning Sikkerhed ved sejlads med redningsbåde

Adresser

Branchevejledningen kan bestilles af organisationernes medlemmer gennem egen organisation eller downloades fra www.bautransport.dk

Fællessekretariatet

H. C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Tlf.: 33 77 33 77

Arbejdstagersekretariatet

Kampmannsgade 4
1790 København V
Tlf.: 70 300 300

Arbejdsgiversekretariatet

H. C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Tlf.: 33 77 33 77

Arbejdstilsynet

Lanskronagade 33
2100 København Ø
Tlf.: 70 12 12 88
www.arbejdstilsynet.dk

Arbejdsledersekretariatet

Vermlandsgade 65
2300 København S
Tlf.: 32 83 32 83

Branchearbejdsmiljøudvalget for transport og engros

www.bautransport.dk

Layout: Søren Sørensens Tegnestue
Tryk: PrintDivision
1. udgave, 2018
ISBN nr: 978-87-970051-6-3
Vare nr. 12 30 55

